

KEHELY

www.szre.hu

- KÜLÖNSZÁM -

Szentendrei Református Hírlevél – Presbiterválasztás különszám

Presbiterválasztás 2017.

„Presbitereket választani, szavazólapot kitölteni nem nehéz”

Ma már olyan természetes, hogy mindenben van választási lehetőségünk, ezért azon botránkozunk meg, ha valahol nem számít az akaratumk, a szavazatumk. Úgy érezzük, emberi méltóságunk szenved ilyenkor csorbát. Ugyanakkor az egyházban a személyes döntésnek ez a „mindenhatósága” korántsem magától értetődő. Nem szavazunk arról, hogy a Bibliát tartjuk-e etalonnak, amihez mind hitünket, mind életvitelünket mérjük. Nem szavazunk arról, hogy legyen-e vasárnaponta istentisztelet, ami meghatározza időbeosztásunkat, életritmusunkat. És hosszasan lehetne még sorolni mindazt, amiben az engedelmisség a kérdés, és nem a választás szabadsága. De ettől mi kevesebbek lennénk, vagy fölöslegesekek? Aligha. Csak a méltóságunk forrása más. Nem saját egyediségünk annak alapja, hanem Isten teremtő akaratata. Az, hogy bennünket életre szólított, és mindenki mástól megkülönböztetett. Ennek a különbségtételnek messzemenő következményei vannak. Ezért van az, hogy a Biblia következetesen többes számban beszél Isten és az ember kapcsolatáról: népe van Istennek, nem pedig egymástól függetlenül, elszigetelten élő magányos harcosokból álló serege. Ezért van helye a választás mellett az elkötelezett engedelmisségnek is. Ezért van az, hogy az egyháztagság mindenekelőtt lelki és csak azután adminisztratív kérdés. És ezért van az is, hogy a gyülekezet vezetőinek választása elsőrenden Isten terveihez való igazodás, és csak azután a mi választásunk.

Hozzánk nem méltó a kampány, a pártoskodás, de elengedhetetlen a megvizsgálás, a különbségtétel és a Lélek bölcsességéért való könyörgés. A presbiterválasztás nem csupán személyi kérdés. Nemcsak az a kérdés, hogy elegendő lesznek-e azok, akik szavaznak, vagy hogy minden a törvényes rend szerint zajlik-e. Mindezeket messze megelőzi mind fajsúlyában, mind időben annak a kérdése, hogy mire hívott össze minket az Úr. Miért adott egymásnak minket? Mi dolgunk van személy szerint nekünk a gyülekezet közösségében? Mi dolga van közösségünknek a városunkban? Presbitereket választani, szavazólapot kitölteni nem nehéz. Pláne úgy, ha a póttagokat is beleszámoljuk, hiszen a jelölés során éppen annyi személyre érkezett javaslat, illetve éppen annyian vállalták el a felkérést, ahány tisztségviselőt választanunk kell. De a fenti kérdéseket végiggondolni és megválaszolni már nagyon nehéz. Minden ciklusváltásnál erre az elsőrendű felelősségre kell koncentrálnunk.

Ezért aki szavazni jön majd, tegye fel magára nézve is a kérdést: mi az én vállalkásom, megbízatásom Istentől ebben a közösségben? Enélkül a választás formalitássá szűrkül. De megújító erővé lesz, ha egy imádkozó, elkötelezett és tenni vágyó közösség emel maga fölé testvéreket a vezetésre. Isten adjja, hogy így legyen!

Dr. Harmathy András

„Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból...

Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva, hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok.

És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká tett az Isten az egyházban, másodszor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, nyelveken szólásra.”

1Kor 12,12-14.24-28

Tájékoztató a presbiterválasztásról

A Szentendrei Református Egyházközség közgyűlése 2017. november 19-én, vasárnap a 8 és 10 órai istentiszteletet követő részközgyűléseken titkos szavazással választja meg a 2018-2023. évi hatéves időszakra a presbitérium 16 tagját és 4 póttagját – a presbitereket és a pótpresbitereket –, valamint a gondnokot. A pótpresbiterek presbitériumba történő behívására akkor kerül sor, ha a hatéves ciklus közben valamilyen ok (elköltözés, lemondás, halálozás stb.) miatt üresedés állna be a presbitériumban.

Előkészületek

A jelöltekre a jelölőbizottság tett javaslatot a presbitériumnak, a jelöltek listáját a presbitérium fogadta el. A jelöltek bemutatkozását hírlevelünk ezen különszámában tesszük közzé gyülekezetünkben. A különszám megtalálható honlapunkon (<http://szre.hu/kehely-on-line/>) – erről azokat a testvéreket e-mailben értesítjük, akiknek szerepel az e-mail-címe a nyilvánosságunkban. Azoknak a testvéreknek, akiknek nem ismerjük az e-mail-címét, postán küldjük el ezt a különszámot. Korlátozott számban további nyomtatott példányok is elérhetők a templom hátsó bejáratánál található iratterjesztésben. A november 12-i, vasárnapi 10 órás istentiszteleten személyesen is bemutatjuk a jelölteket.

Az egyházközségi közgyűlésen a 2017. évi választói névjegyzéken szereplő egyháztagok szavazhatnak. A 2017. évi választói névjegyzékbe azokat a református vallású gyülekezeti tagjainkat vettük fel, akik 2016. december 31-éig bejelentkeztek egyházközségünkbe egyháztagnak, betöltötték 18. életévüket, konfirmáltak, és évente fizetnek egyházfenntartói járulékot. Azok a testvéreink tehát most nem választhatnak, akik 2017-ben jelentkeztek be, vagy 2017-ben konfirmáltak, vagy pedig 2016-ban nem fizettek egyházfenntartói járulékot. Külön felhívjuk a figyelmet arra, hogy egyháztagjaink azon konfirmált gyermekei, akik betöltik 18. életévüket, nem válnak automatikusan egyházközségünk választó tagjaivá, csak ha ezt kéri, kitöltik az erre a célra szolgáló adatlapot, és nyilatkoznak arról, hogy maguk kívánják-e rendezni egyházfenntartói járulékukat, vagy saját jövedelem híján azt szüleik fizetik be. A névjegyzéket 2016. december 31-ével zártuk le, és azt az egyházmegye esperese hitelesítette, ezért abban utólagos korrekcióra nincs lehetőség. Aki esetleg bizonytalan abban, hogy szerepel-e a névjegyzékben, célszerű még a választás előtt érdeklődni a lelkesi hivatalban hivatali időben vagy istentiszteletek, bibliaórák után. Mindenki csak saját maga vagy közvetlen hozzátartozói névjegyzéken való szereplése iránt érdeklődhet.

A választás

A közgyűlés csak akkor lesz határozatképes, ha a két részközgyűlésen együttvéve a választójoggal rendelkezők legalább 10%-a jelen van. Határozatképtelenség esetén a közgyűlést két hét múlva meg kell ismételnünk. Ezért kérjük a testvéreket,

hogy viseljék szívükön a választási közgyűlésen való részvételt.

Az idővel való jó gazdálkodás érdekében már a választási részközgyűléseket megelőző istentiszteletek előtt fél órával, tehát fél 8-tól és fél 10-től lehetőséget biztosítunk a közgyűlés tagjainak a regisztrációra és az egyházközség pecsétjével hitelesített szavazólapok felvételére, ezért arra kérjük a testvéreket, hogy a szokásosnál korábban érkezzenek az istentiszteletre. Akik nem tudnak az istentisztelet előtt regisztrálni, azok természetesen az istentisztelet befejezése után is regisztrálhatnak. A regisztráció több asztalnál történik. Az egyes asztaloknál különböző betűkkel kezdődő vezetéknevű választók vehetik fel szavazólapjukat (pl. A-K, L-S stb.). Ez ki lesz írva az asztalokra, de az ügyeletes presbiterek is segítenek majd abban, hogy mindenki megtalálja a megfelelő asztalt. A regisztráció során a szavazólapok felvételét aláírással kell igazolni.

A szavazólapon a presbiterjelöltek ábécé szerinti sorrendben szerepelnek. Külön is fel van tüntetve a gondnokjelölt. A jelöltek melletti négyzetben elhelyezett egymást metsző két vonallal kell jelezni az egyetértést azzal, hogy az illető jelölt tisztségviselő legyen. A presbiterjelöltek száma megegyezik a betöltendő presbiteri és a pótpresbiteri tisztségek együttes számával, tehát hússzal, gondnokjelölt egy van. A presbiterek megválasztása nincs minimális szavazathoz kötve, ezért a szavazás csak azt dönti el, hogy a jelöltek közül ki lesz 2018-tól presbiter, és ki pótpresbiter. (Értelemszerűen a legtöbb szavazatot kapott 16 jelölt lesz presbiter). A gondnok viszont csak akkor tekinthető megválasztottnak, ha megkapja a jelenlévő szavazók több mint felének szavazatát. A gondnok megválasztásának van még egy feltétele: gondnok csak presbiter lehet. Ezért a gondnokjelölt szerepel a presbiterjelöltek között is, és fontos, hogy ha valaki egyetért a gondnok személyével, akkor presbiternek is szavazza meg.

A presbiterválasztást tekintve az a szavazólap érvénytelen, amelyiken egyik jelölt neve melletti négyzet sincs bejelölve. A szavazólap kitöltéséhez célszerű tollat is magunkkal hoznunk, bár lesznek íróeszközök a helyszínen is.

A választási bizottság szerepét is betöltő jelölőbizottság a második részközgyűlés után közvetlenül megállapítja és kihirdeti a választás eredményét. A tisztújítás eredményét további fórumokon – istentiszteleten, honlapon stb. – is hirdetni fogjuk. Az újonnan megválasztott tisztségviselők 2018. január 1-je után esküvel foglalják el szolgálati helyüket.

Jogorvoslat

A választási eljárás ellen a választás napjától számított 15 napon belül panaszt lehet benyújtani a választási bizottság elnökénél, Sikolya Zsoltnál. A jogorvoslati eljárás részleteit egyházunk választójogi törvénye szabályozza, amely megismerhető egyházunk honlapján (www.reformatus.hu).

Sikolya Zsolt a választási bizottság elnöke

**„Úgy tekintsen minket minden ember,
mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.”**

1Kor 4,1

Ács Endréné Zsuzsa

1963. december 24-én születtem Kárpátalján, Beregújfaluban, református hitvalló családban. Ott is konfirmáltam. Húsz éve már, hogy felköltöztünk Szentendrére, azóta vagyunk tagjai családommal a gyülekezetnek. Három felnőtt gyermekünk és két leányunokánk van. Férjemmel és fiaimmal családi vállalkozásban egy autószervezetben dolgozunk.

A szentendrei gyülekezetben tizenkét éve töltöm be a presbiteri szolgálatot, előtte már a beregújfalui gyülekezetben is voltam presbiter. Az asszonykör munkájához tíz éve csatlakoztam, és hét éve vagyok annak vezetője.

Kinek-kinek azt a feladatot kell ellátnia, amelyre Isten különösképpen alkalmassá tette. Nekem az emberek felé végzett szolgálat nagy örömet és boldogságot jelent, ezt a talentumot kaptam a Mindenható Atyától. Ha az Úr az, aki elhívott, és a gyülekezet is bizalmat szavaz, hittel és áldozattal fogom végezni szolgálatomat az Ő akaratára szerint.

„Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az Úr törvénye szerint élnek” Zsolt 119,1

Bódog Norbert

„Mert nem akarunk uralkodni a ti hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömtőknek...” (2Kor 1,24)

Kecskeméten születtem 1969-ben, és ott is éltem 19 éves koromig. Marketing közgazdász, számítástechnikai rendszerszervező, illetve művészeti menedzseri diplomámat Budapesten a Közgazdaságtudományi Egyetemen, a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán,

valamint az Iparművészeti Főiskolán szereztem meg.

Még a főiskola ideje alatt alakítottam meg első vállalkozásomat, amelyet több is követett. A legsikeresebbet tizennyolc éven át vezettem, amely a vállalatirányítási szoft-

verek területén ért el komoly eredményeket. Közel egy évtizede stratégiai vezetési tanácsadóként egyéni és szervezeti eredményesség-fejlesztéssel foglalkozom.

Tagja vagyok a Keresztyén Vezetők és Üzletemberek Társaságának (KEVE), korábban több cikluson át vezetőségi tagja is voltam. Kezdeményezésemmre Szentendrén is elindítottuk a KEVE Társaság kedvelt beszélgetős reggeli és vacsora alkalmait, amelyek nemcsak lelki frissülési, de egyben missziós alkalmak is a keresők bevonására.

Feleséggel és két leányunkkal 16 éve élünk Szentendrén, azóta járunk ebbe a gyülekezetbe, és itt is konfirmáltunk. 2012-ben választottak meg pótpresbiternek. Lányaink kettő és öt éve járnak gimnáziumunkba.

Bokor György

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”

2Tim 1,14

1960-ban születtem, Pomázon nevelkedtem hitét megvalló, római katolikus családban. Kamaszként és felnőttként is meghatározták életemet a szentendrei Ferences Gimnáziumban és a győri Bencés Gimnáziumban töltött évek. Zenészi, tanári, 25 éve végzett vezetői hivatásomat a naponta

megélt, Istentől kapott ajándékok teszik gazdaggá. Munkámat, önként vállalt és rám bízott feladataimat meghatározza hitem és a rám bízott közösség iránti szeretet.

Feleséggel, *Forró Ágnessel* 1995-ben az esztergomi református templomban kötöttünk házasságot. Abban az évben csatlakoztunk a szentendrei gyülekezetbe. 2003 karácsonyán konfirmáltam. Két gyermekünk, *Anna* és *Zsófia* is itt konfirmáltak, gimnáziumunk tanulói. Családunk együtt szolgálhat gyülekezetünkben, ami különös kegyelmi ajándék. 2010-től a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület elnöke, 2011-től a gyülekezet pótpresbiterre vagyok.

Szolgálatomat hittel, alázattal és szeretettel szeretném végezni gyülekezetünk javára, Isten dicsőségére.

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (1Pt 4,10)

„Az Úr vezet majd szüntelen; kopár földön is jól tart téged, és csontjaidat megerősíti. Olyan lesz, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.”

Ézs 58,11

Dulai Teréz

1966-ban születtem Ózdon. Biológia-kémia-környezetvédelem szakos tanár vagyok, 2000 óta a Szentendrei Református Gimnáziumban tanítok biológiát, természetismeretet, tanulmánytervet.

1997-ben csatlakoztam a gyülekezethez. Teljes ateista nevelésben nőttem fel, korábban sosem tartoztam gyülekezethez. Gyermekeim születése döbbsített rá arra, hogy a világ több, mint

amit fizikailag megtapasztalhatunk belőle. Útkeresésemben sokan segítettek nyitogatni a szívemet, hogy megtapasztalhattam, minden Isten kezében van. Ő küld ebbe a világba, Ő ad feladatot is, de annak elvégzésére is Ő tesz alkalmassá, Hozzá térünk majd vissza. Közben végig kísér az Ő végtelen elfogadó szeretete. Ez a felismerés hozott békességet az életembe, segít ma is a mindennapok küzdelmeiben.

Férjem, *dr. Dulai Alfréd* geológus, a Természettudományi Múzeum Őslénytárának igazgatója. Két gyermekünk már felnőtt, *Dávid* természetvédelmi mérnök, természetfotós, *Dóra* az ELTE koreai szakos hallgatója.

Eddig gyerekek között szolgáltam istentiszteleten, hittan-táborban, és persze a gimnáziumban. Szívesen maradnék ezen a területen.

Hálás szívvel köszönöm, hogy ez a gyülekezet 20 éve befogadott, és a megelőlegezett bizalmat, hogy ilyen megtisztelő feladatra jelöltek. Nem tudom, alkalmas vagyok-e rá, de hiszem, ha Isten helyez ide, ad hozzá időt, energiát, segítséget.

Földi János

1964-ben születtem. Harminc éve élek Szentendren feleségemmel. Három gyermekünk van. *Nikollett* jelenleg kisgyermekével otthon van, *Tamás* mérnök-informatikusként dolgozik, *Boldizsár* még a gimnázium padjait koptatja.

Az Úrhoz vezető úton 1996-ban felnőttként konfirmáltam. A gyülekezetben a presbiteri szolgálatot 12 éve végzem. *Dr. P. Tóth Béla* tiszteletes úr és felesége hívására 1999-óta vagyok a Szentendrei Református Gimnázium tanára. Alapító tagként kerültem oda,

és részt vettem az iskola helyi tantervének kidolgozásában és az első osztályok indításának előkészítésében. Az első tíz évben osztályfőnökként és igazgatóhelyettesként dolgoztam, majd 2009-től igazgatóként vezetem az iskolát. Örömmel veszek részt a gyülekezeti alkalmak (hónap első vasárnapi istentiszteletek, családi nap a gimnáziumban, garázsvásár, ökumenikus és egyéb hangversenyek) szervezésében és alkalmanként a kórus szolgálatában. A presbitérium több bizottságában is tevékenykedem. Vallom, hogy hitünkért naponként meg kell küzdenünk, amiben csak Ő segíthet.

„Vizsgálj meg Istenem, ismerd meg szívemet” (Zsolt 139,23)

„Vizsgálj meg Istenem, ismerd meg szívemet” (Zsolt 139,23)

Frenkó József István

1976-ban születtem Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön. Az érettségi diploma megszerzése után, a katonai szolgálat teljesítését követően öt évet dolgoztam az állami benzinkútnál. 2001-ben úgy döntöttünk a párommal (aki azóta a feleségem és három gyermekem édesanyja, negyedik gyermekünk novemberben születik), hogy Magyarországra jövünk. Itt az építőiparban helyez-

kedtem el. Tíz év gyakorlás és szakmai tapasztalatszerzés után vállalkozásba kezdtem. Eddigi életem során számtalanszor bebizonyosodott, hogy Isten itt van köztünk, és vigyáz ránk, csak hinni kell és bízni Őbenne. Hét éve vagyok tagja a szentendrei gyülekezetnek, ahol idén konfirmált a feleségem is.

Két területet emelnék ki, amelyben szolgálnám a gyülekezetet: az építési bizottság és a kirándulások, táborok szervezése terén.

„Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.” Péld 3,5-6

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség. **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi utca 14.

Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** Dr. Harmathy András

Főszerkesztő: Kolos Emőke

Olvasói levelek: szentendre [kukac] reformatus.hu

Tördelő: Bazsó Gábor • **Nyomatás:** Kádár Péter www.digitalisnyomda.net

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.”

Zsolt 23,1

Fülöp Zsolt

A bemutatkozás alapja a statisztika is: mikor születtem – immár 52 éve, iskolai végzettségem érettségi, családi állapotom nős és három felnőtt gyermekünk van, családi vállalkozásunkban dolgozom, 1998 óta vagyok presbiter, azonban a számok és a papírok mellett valójában az a legfontosabb, hogyan is lát engem az Úr, hol a helyem az Ő tervében.

Egy terv részese lehetek úgy is, ha azzal úgy azonosulok, hogy azt kötelességszerűen, összeszorított fogakkal végzem, és lehetek úgy is, hogy szabadon és örömmel veszek abban részt úgy és ott, ahol szükség van rám. És milyen jó, ha a terv nem az én emberi tervem, hanem a Teremtő Uramé.

Nekem ezt kell nap mint nap újra tanulni, mert amióta az eszemet tudom, valahogyan alakítottam a környezetemet, a cselekvés adott értelmet, örömet. Ezt a csodát csak akkor kezdtem el igazán felfedezni, amikor felnőttként konfirmáltunk feleségemmel *Mariannal*, és elkezdtünk bekapcsolódni a gyülekezet életébe. Szerveztünk kirándulásokat, előadásokat, gyűjtéseket, és elvállaltuk a templomi iratterjesztés gondozását.

Gyülekezetünk életében részt veszek az imakörök szolgálatában, a bibliakörben, ami lelkiileg és emberileg is megújított, kimozdított a „komfortzónámból”, és segített a Kereszt-kérdések sorozatban végzett szolgálatban is. Az Úr több férfitestvéremmel együtt arra indított, hogy kezdjük el a gyülekezetünkben a férfikörért imádkozni és alakítani, amit a jövő évben szeretnénk elindítani. Tudom, a gyülekezeten keresztül Jézus most is odaállít majd valahova, legyen az bármilyen feladat, örömmel végzem nap mint nap.

Gellén Márton

41 éves vagyok, végzettségem névze jogász. A Nemzeti Közszolgálati Egyetemen, valamint az Igazságügyi Minisztériumban dolgozom. A szentendrei református gyülekezetnek 2006 óta vagyok tagja, pópresbiteri szolgálatot 2012 óta végzek. 2015 februárjától egyházmegyei jogtanácsosként is tevékenykedem.

Debrecenben szület-

tem, ott is konfirmáltam 1990-ben, a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközségben. Amikor egyetemre Budapestre kerültem, a Bethánia CE Szövetség ifjúsági óráira kezdtem járni Kispestre, Vándor Gyula bácsihoz, azóta is tagja vagyok ennek a nagy múltú egyesületnek, ahol az Ellenőrző Bizottságot erősítem.

Szentendrén élek feleségemmel és két gyermekemmel, a harmadik gyermeket novemberre várjuk.

Hegedűs Árpádné, Ibolya

1941-ben születtem Vésztőn. 1952-ben Szentendrére költöztünk, itt konfirmáltam 1955-ben, érettségiztem 1959-ben a Ferences Gimnáziumban. 1965-ben, férjhezmenetelkor Budapestre kerültem, ezzel a gyülekezeti életem megszakadt. Édesapám haláláig a szentendrei gyülekezet presbitere volt. Egy lányom, két tinédzserkorú unokám van.

Házasságunk felbomlása után 1982-ben Óbudára kerültem, ahol 2014-ig, Szentendrére költözésemig éltem. Két érettségi, három középfokú, egy felsőfokú (munkaügyi) tanfolyam után 2010-ben teológiai képesítést szereztem Miskolcon a Logos-Hungary Keresztény Főiskolán. A Shell cégtől humánpolitikai előadóként mentem nyugdíjba. 1992-ben tértem meg a Kálvin téri Gyülekezetben, majd 2000-től hat évig az óbudai gyülekezet presbitere és missziói gondnok voltam. Isten a lélekmentést tette fontossá számomra, így a misszió területe és a lelkigondozás áll hozzám legközelebb.

2010-től házi bibliakört vezetek, továbbá havonta egy idősothonban tartok bibliórát és lelkigondozói beszélgetéseket Békásmegyeren. Év elején Isten ajándékaént a „Kereszt-kérdések” sorozatban szolgálhattam, jelenleg tagja vagyok egy imacsoportnak, és az asszonykörben tevékenykedem. A jövőben szeretnék az Úr által kijelölt területen szolgálni.

Hiányzó e-mail címek

Mivel Kehely című hírlevelünk lapszámai között is sok fontos információ adódhat, amiről nem szeretnénk, ha lemaradnának gyülekezetünk tagjai, ezért évente több alkalommal e-mailben szoktuk értesíteni mindazokat, akik elektronikus címe szerepel nyilvántartásunkban. Ha valaki használ e-mailt, de nem szokott egyházközségünktől elektronikus körlevelet kapni – mert nem ismerjük a címét, vagy nem érvényes elérhetőség szerepel adatbázisunkban –, kérjük, hogy küldje el aktuális e-mail címét az egyházközségünk szentendre@reformatus.hu címére írt elektronikus levélben.

„Ugyanígy a diakónusok is tiszteletre méltók legyenek, nem kétszínűek, nem mértéktelen borivás rabjai, nem haszonlesők, hanem olyanok, akikben megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel.”

1Pt 4,10-11

Kádár Péter

1956-ban születtem Budapesten. Családom mindkét ágán református vagyok. Apai vonalon 200 évre visszamenően erdélyi református lelkészek voltak a felmenőim. Édesanyám hajdú. Édesapám a komáromi és a sárvári gyülekezet presbiterje volt.

Komáromban konfirmáltam 1970-ben. 1983-ban költöztünk Szentendrére, azóta vagyok a gyülekezet tagja. Feleségem, gyermekeim is reformátu-

sok, a gyülekezet tagjai. Unokáimat is itt kereszteltük.

Nyomdai vállalkozó vagyok, Kehely című újságunkat 13 éve én nyomtatom, szolgálatból. Hat éve szolgálok presbiterként, három éve vagyok a gyülekezet diakónusa. 2014-ben a Károli Egyetemen gyermekmunkás képzésen vettem részt, azóta vasárnaponként gyermek-istentiszteleteket tartok.

2015-ben bekapcsolódtam a Református Szeretetszolgálat munkájába, a Szeretethíd észak-pesti egyházmegyei koordinátora vagyok. A Szeretethíd jegyében tavaly sérült gyermekeknek kenyérsütést, idén pedig többek között a Luther-futást szerveztem.

„Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” (Gal 6,10)

Majszinné Galambos Ildikó

1968-ban születtem bár nem hívő, de igen szerető családban.

Felnőtt megtérőként 2003-ban konfirmáltam a szentendrei gyülekezetben. Férjemmel 28 éve élünk boldog házasságban. Két, ma már felnőtt gyermekünket ugyancsak templomunkban keresztelték, és itt is konfirmáltuk mindketten.

Az elmúlt években erős elhívást éreztem az evangelizációs szolgálatra,

ezért amikor tavasszal gyülekezetünkben elindult a Keresztkérdések sorozat, nagy örömmel és várározással vállaltam el, és végeztem a csoportvezetői feladatokat. A jelenleg folyó sorozatban is segítőként veszek részt. Csodás kegyelem megtapasztalni azt, hogy amikor elfogadjuk Isten elhívását, megkapjuk Tőle a hozzá való segítséget, hogy elvégezhessük azt.

A missziós szolgálat mellett különösen fontosnak érzem, hogy gyülekezetünk tagjai minél jobban megismerjék egymást, hogy minél többféleképpen és mélyebben megélhessük a testvéri szeretetet, valamint hogy megtaláljuk az egymásra való odafigyelés útjait. Ennek előmozdításában szívesen vállalom szerepet. Tanári hivatásomnál fogva örömmel foglalkozom a fiatal korosztállyal is.

Dr. Köpeczi-Bócz Tamás

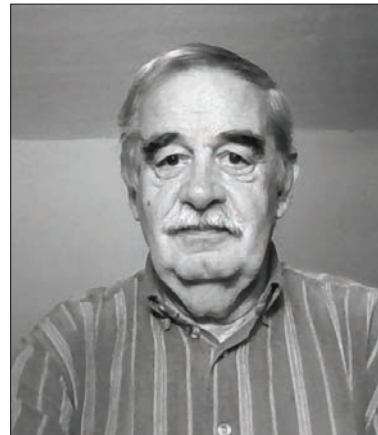
50 éves vagyok, habilitált egyetemi docens, mérnök, közgazdász és tanár végzettséggel, társadalomtudományi területen szerzett PhD fokozattal. A konfirmációt követően mindig a lakóhely szerinti református gyülekezet tagja voltam, többek között Gödön, Kistarcsán, ahol a gyülekezetben presbiteri szolgálatot is végeztem.

Gyülekezetünknek 13 éve vagyok tagja, és hat éve szolgálok presbiter-

ként. Szolgálataim a fenntartott intézményeinkkel, különösen is gimnáziumunkkal voltak kapcsolatosak. A gimnázium igazgató tanácsának tagja vagyok. Négy fiúgyermekünket feleségemmel együtt hitben neveljük, eddig hárman konfirmáltak gyülekezetünkben.

Vezérlő igém: „Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok!” 1 Pt 5,6-7

Mooréh János

Újpesten születtem 1951-ben. Szüleim az ébredési időkben hitre jutott hívő emberek, az Újpest-belsővárosi református gyülekezet tagjai, édesapám haláláig presbiter, valamint a gyülekezet énekkarának alapítója és vezetője volt. Tamás öcsémet és engem gondos szeretettel, hitben neveltek.

1964-ben konfirmáltam. Feleségemet, Szikszai Klárát az újpesti ifjúsági

gyülekezetben ismertem meg, 1973-ban házasodtunk össze, és költöztünk Csobánkára. Három leányunk született. Amikor serdülőkorúak lettek, olyan gyülekezetet kerestünk, ahol van ifjúsági közösség, így jutottunk Szentendrére, ahol a gyülekezet befogadott bennünket. Már nyugdíjas vagyok, hat unokánk nagyapja, óvodástól felső tagozatosig. Kérem Istent, hogy ők is a keskeny útra lépjenek, Benne bízó életet éljenek. Szentendrán két cikluson keresztül voltam presbiter, részt vehettem a gimnázium és az óvoda építésében, és más munkákban is.

Hiszem és vallom, hogy mindent, amim van, Istentől kaptam, és azt is, hogy ajándékaival egyszer el kell számolnom. Azt is jól tudom, hogy erre magamtól képtelen vagyok. Hiszem, hogy az adósleveletem, bűneimet Jézus Krisztus felvitte a keresztre, és a tartozásaimat helyettem maradéktalanul megfizette. Ezért én hálából Néki szeretnék szolgálni, ott ahová állít, azzal, amit rám bíz, azzal az erővel, szeretettel és odaszánással, amit tőle kapok. Ehhez kérem az Ő áldását és segítségét.

Nagy Domokos

54 éves villamosmérnök vagyok. Székelykeresztúron születtem, 1988-ban települtem Magyarországra. 1991 után hat évet Ausztriában, négy évet Ausztráliában dolgoztam. Mindig és mindenütt éreztem Isten kegyelmét és végtelen nagy szeretetét. Bárhol éltem, mindig kerestem a kapcsolatot a helyi református közösséggel, és rendszeresen jártam templomba. Feleséggel és az ak-

kor fél éves első gyermekünkkel 2003-ban költöztünk Szentendrére. Azóta még három gyermekünk született. Gyermekünk 15, 13, 10 és 6 évesek. Nevelésüket sok odafigyelést igénylő, ugyanakkor igen felemelő hivatásnak érezzük.

2006-ban pópresbíternek választottak, 2008-ban presbíter lettem. 2015-ben egyházmegyei világi tanácsosnak választottak.

Hitbeli meggyőződésem, hogy a csodálatos világ, amelyben élünk, nem véletlenszerű folyamatok során alakult ki. Minden eddigi szolgálatomat kevésnek tartom a köszönetem kifejezésére azért a sok csodáért és áldásért, amelyben részesültem. Az ökumenikus összefogást nagyon fontosnak tartom, és számomra öröm, hogy a reformáció 500. évfordulóját Szentendrén a katolikus testvéreinkkel együtt megbékéléssel ünnepeljük.

Pap József

1961-ben születtem Erdélyben, majd Nagyváradon érettségiztem.

Budapesten kereskedelmi tevékenységet folytattam, itt nősültem meg 1988-ban, és itt született három gyermekünk is. Néhány évig Hollandiában éltünk, ami igen meghatározta jövőnkét szemléletben és lelki téren egyaránt. Keresztény testvéri közösségben találtunk munkát, szolgálatot, ami sok értékes ta-

pasztaletot és kapcsolatot adott számunkra, amelyek a mai napig is tartanak.

Budapesten 22 évig voltam egy holland-magyar cég ügyvezetője, és most ezt a profilt követve Erdélyben koordinálok hasonló élelmiszer-kereskedelemmel foglalkozó céget. Feladatom az embereknek nyújtott segítségén túl új munkalehetőségek létrehozása.

Fontosnak tartom a református gyülekezet tagjainak és a református gimnázium tanárainak élő hitű szolgálatát, egymás és a tanulók felé egyaránt. Az Úr mindvégig őrző, vezető pásztorunk volt, hálás vagyok ezért a nagy kegyelemért! Céлом továbbra is a Vele való járás, szolgálat az Ő akarata szerint, s a szentendrei gyülekezetbe beépülve hasznos tanítványának lenni.

Dr. Szalai Zsolt (gondnokjelölt)

„És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.”
2Tim 2,2

52 éves vagyok, 1993 óta élek Szentendrén feleséggel és két lányommal. Végzettségem közgazdász, banki és pénzügyi területen dolgoztam az elmúlt 30 évben. Munkám mellett rendszeresen oktatok is, jelenleg a BME Villamos-

mérnöki és Informatikai Karán és a KEVE Társaság Keresztény Vezetői Akadémiáján. A KEVE Társaságnak (www.keve.org) 2016-tól elnöke vagyok. A gyülekezetben 1994 óta tagként és tizenkét éve presbíterként szolgállok, valamint intézményi gondnoki feladatokat is elláttam.

13 éves koromban a Kelenföldi Református Egyházközségben konfirmáltam, de élő hitre csak felnőtt koromban jutottam. Hiszem, hogy Jézus Krisztus által Isten megváltott gyermeke vagyok, és identitásomnak ez a gyökere és cselekedeteim meghatározója. Hiszem, hogy Isten az Egyházát és ezen belül gyülekezeteit használja elsősorban a Nagy Misszió Parancs (Mt. 28,18-20) betöltésére, mely küldetésnek a szellemében szeretném a gyülekezetet továbbra is szolgálni.

Szentgyörgyi Árpád

1963-ban Budapesten születtem. A budapest-budai egyházközségben nőtem fel, jártam ifibe. Itt volt az esküvőnk, valamint négy gyermekünk keresztelője is.

2003 óta élünk Szentendrén, fokozatosan kapcsolódtunk be a gyülekezet életébe. Feleségem a gyermek- és ifjúsági munkában vesz részt rendszeresen. Gyermekünk a református gimnázium 8. és 10. osztályába járnak.

Konfirmáltak, és azóta is aktív tagjai gyülekezetünk ifjúsági csoportjának.

Magam a Budapesti Műszaki Egyetemen végeztem villamosmérnökként. Több mint huszonöt éve vezetem számítástechnikai vállalkozásomat. Mi fejlesztettük ki az egyházközségekben használt adminisztrációs szoftvert, amely munka során betekintést nyertem országszerte számos gyülekezet életébe, és sok lelkésszel, valamint presbíterrel kerültem kapcsolatba. 2012 óta vagyok pópresbíter és pénztáros a gyülekezetben.

Életemben számtalanszor megtapasztaltam az Úristen szeretetét és megtartó kegyelmét. Eziránti hálával szeretnék egyházközségünkben továbbra is szolgálni.

Várad Zsigmond

45 éves vagyok, 17 éve nős. Feleségem, akivel a három fiúgyermekünket neveljük, mérnökként dolgozik. Nekem tanári, közgazdász és munkavédelmi végzettségem van; munkavédelmi szakemberként 16 éve egy cégnél dolgozom, most mint projektvezető. A Pesterzsébeti Központi Református Egyházközségben konfirmáltam, ahol az ifjúsági kör tagja, nyolc évig énekkaros,

cserkészvezető és végül pópresbiter voltam. A családomban mindenki aktívan cserkészkedik. Legnagyobb fiam 2015-ben konfirmált. A házasságkötésünk után Fóton laktunk, majd Szentendrére költöztünk.

20-as éveim elején döntöttem el, hogy Istennel járom az életem, aki annyira szeretett, hogy egyszerűen Fiát adta értem. Ő az, aki szeretetével átölel, meggyógyít, életet ad, és a szolgálatba küld. A gyülekezethez 2006 óta tartozunk, rendszeresen részt veszünk az alkalmakon. Jelenleg az imaköri szolgálatban, férfikör életre hívásában veszek részt aktívan. A római levél 10,9 az igei iránymutatásom, ami konfirmációs áldó ígém is volt: „*Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.*”

A szolgálati területek, amelyek közel állnak hozzám: a missziói munka, intézményeink és a testvérgyülekezeti kapcsolatok.

Véber Zita

1963-ban születtem Dunaújvárosban. Férjemmel 1986 óta élünk Szentendrén, három gyermekünk is itt nőtt fel, gyülekeztünkben konfirmáltak. Ketten közülük már dolgoznak, a harmadik gyermekünk még egyetemre jár. Közgazdászként dolgozom a Magyar Nemzeti Bankban immár 30 éve.

Gyerekkoromban nagymamám elültetett szívembe egy mustármagnyi hitet, ami lassan cseperedett. Amikor családot alapítottunk, és vártuk gyermekeink

születését, már erősen éreztem, hogy nem a magunk erejéből, csak Isten kegyelméből tartatunk meg. Szerettem volna, ha gyermekeim is kősziklára építik az életüket. Ketten közülük a Szentendrei Református Gimnáziumban érettségiztek, és a kisebb fiam számára is fontos Isten közelsége.

10 éve szolgálók presbiterként, illetve pópresbiterként. A gyülekezetben elsősorban a pénzügyi jellegű feladatok találtak meg. A Szentendrei Református Óvoda elindulását, fejlődését segítettem, és az óvoda, valamint a gimnázium pénzügyi gazdálkodását ellenőrzöm. Fontos feladatomban tartom a gyülekezet közösségeinek építését és az emberi kapcsolatok szövögetését is.

Vincze Jenő

1953-ban születtem Kisvárdán. Szüleimmel és testvéremmel együtt 1965-ben költöztünk Szentendrére. A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem, majd a külkereskedelemben helyezkedtem el, ahol hosszú évekig a magyar energetikai ipar termékeinek kereskedelmével, komplett beruházásokkal foglalkoztam. Munkám révén Ázsiától Amerikáig nagyon sok helyre eljutottam a világ-

ban, tartós külszolgálaton is voltam a családommal együtt több mint hét évig. A nyugdíjkorhatár elérése előtt 10 évig egy német vállalat magyarországi leányvállalatának voltam a kereskedelmi vezetője.

Munkám és külföldi utazásaim során is mindig biztos hátteret jelentett a családom és a hitem. Már felnőttként konfirmáltam gyülekezetünkben. *Panni* és *Évi* lányom is a szentendrei református templomban konfirmáltak, *Panni* lányom már két gyermek édesanyja. Feleségem, *Vincze Mária* szintén közgazdász, római katolikus vallású, de időnként szívesen eljön velem a mi templomunkba is.

2012 óta vagyok pópresbiter, az építési bizottság tagja, de tudásom és tehetségem szerint szívesen elvállalok bármilyen feladatot, amely református gyülekezetünk javára szolgál.

Istenhez való közeledésünkre egy állandó folyamatként tekintek. Ezen az úton szeretnék járni Isten segítségével a jövőben is, közösségünkkel, gyülekezetünkkel együtt. Az építési bizottságban való tevékenységen kívül gyülekezetünket szeretném szolgálni azzal is, hogy segítem idősebb testvéreinket hitük, lelki életük gyakorlásában, fiatalabb testvéreinket lelki gyarapodásukban, hogy minden testvérünk érezze gyülekezetünk fontosságát, összetartó erejét.

„*Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet*” (Péld 4,23)

„Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségese nek bizonyuljon.”